

Rozptylová loučka

Ponožky pana Semtamťuka

To byl ale krásnej pohřeb paní
Věnce kytky rakev nóblesní
Toho breku a posmrkávání
Že bych z fleku hned šla pod drn s ní.
Všichni o ní mluvili tak hezky
Snad i Lojza slzu uronil
Její jméno vryli zlatě do náhrobní desky
Krásnej smutnej pocit po ní zbyl

Rozptylová loučka přilákala broučka
hodil krovky přímo do kytek.
Chvilí v klídku ležel, čas kolem něj běžel
sladkej nektar mu do huby tek'.
Všechno bylo v cajku, kouřil si davajku
šťastnej zíral vzhůru do oblak,
celej svět byl v květu, zpíval krásně je tu,
Až ho náhle v letu sezob pták.

Těm mladejm to pani dneska sluší
Před radnicí jako nic jí zved
Za to bych snad čertu dala duši
Kdypak mě zved starej naposled
Pani říkám já bejt takhle mladá
A slunko se opřít do meze
Před takovým fešákem zas hodim z fleku záda
Dneska už na mě žádněj nevleze

Rozptylová loučka